

Ikt.sz.: MB/136-1/2012.

MB-37/2012. sz. ülés
(MB-85/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottság**ának
2012. november 26-án, hétfőn, 11 óra 05 perckor
a Képviselői Irodaház 515. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: hegyközségekről szóló törvényjavaslat (T/9238. szám, új/átdolgozott változat a T/8604. szám helyett) (Tiffán Zsolt (Fidesz) képviselő önálló indítványa)</i>	A 5
<i>Tiffán Zsolt (Fidesz) előterjesztő szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) állásfoglalása</i>	8
<i>Tiffán Zsolt (Fidesz) előterjesztői viszonzválasza</i>	11
<i>Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) viszonzválasza</i>	12
<i>Horváth Csaba főtitkár (HNT) hozzászólása</i>	12
<i>Szavazás az általános vitára való alkalmasságról</i>	14
<i>Az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló T/9240. számú törvényjavaslat</i>	15
<i>Dr. Simon Attila István helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) szóbeli kiegészítése</i>	15
<i>Kérdések, vélemények</i>	19
<i>Dr. Simon Attila István helyettes államtitkár (VM) viszonzválasza</i>	24
<i>Szavazás az általános vitára való alkalmasságról</i>	25

Napirendi javaslat

1. Magyarország Alaptörvényének harmadik módosításáról szóló törvényjavaslat (T/... szám)
(Általános vita)
2. Az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9240. szám)
(Általános vita)
3. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
A hegyközségekről szóló törvényjavaslat (T/9238. szám, új/átdolgozott változat a T/8604. szám helyett)
(Tiffán Zsolt (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Font Sándor** (Fidesz), a bizottság elnöke és
Gógös Zoltán (MSZP), a bizottság alelnöke

Dr. Ángyán József (Fidesz)
Balogh József (Fidesz)
Farkas Sándor (Fidesz)
Gyórfy Balázs (Fidesz)
Jakab István (Fidesz)
Obreczán Ferenc (Fidesz)
Dr. Ódor Ferenc (Fidesz)
Patay Vilmos (Fidesz)
Pócs János (Fidesz)
Tiffán Zsolt (Fidesz)
Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP)
Harangozó Gábor (MSZP)
Magyar Zoltán (Jobbik)
Varga Géza (Jobbik)
Korondi Miklós (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Horváth István (Fidesz) Font Sándornak (Fidesz)
Gyórfy Balázs (Fidesz) megérkezéséig Farkas Sándornak (Fidesz)
Hanó Miklós (Fidesz) Balogh Józsefnek (Fidesz)
Jakab István (Fidesz) megérkezéséig Obreczán Ferencnek (Fidesz)
Dr. Ódor Ferenc (Fidesz) megérkezéséig Patay Vilmosnak (Fidesz)
Tiffán Zsolt (Fidesz) távozása után Jakab Istvánnak (Fidesz)
Varga Géza (Jobbik) Magyar Zoltánnak (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Tiffán Zsolt (Fidesz)
Horváth Csaba (Hegyközségek Nemzeti Tanácsa)
Dr. Simon Attila István helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 05 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, köszöntöm a munkánkat segítő tisztviselőket, köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik bizottságunk nyílt ülését és köszöntöm az egyes napirendi pontokhoz már megérkezett kormányzati képviselőket is.

A kiküldött napirendi ponthoz képest módosítást fogok javasolni. Egyben szeretném kezdeményezni, hogy vegyünk le az 1-es napirendi pontot, miután a kormány nem nyújtotta be az alaptörvény módosítását. Ugyanakkor szeretném javasolni, hogy a 2-es, 3-as napirendi pont cseréje történjen meg, azaz a hegyközségekkel kezdjük és az egyes agrártárgyú törvények legyenek a második napirendi ponton.

Kérdezem, hogy kinek van kérdése, véleménye. *(Jelzésre.)* Igen.

Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Azt szeretném javasolni, hogy vegyünk le mindet a napirendről.

ELNÖK: Ez is egy javaslat, rendben. Több javaslat van.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): A hegyközségekről szólnál nem értjük ezt a rohanást; az egyes agrártárgyú törvényeknél pedig ezt a mennyiséget nem tudjuk érdemben egy óra alatt feldolgozni. Köszönöm.

ELNÖK: Igen. További kérdés, észrevétel a napirendi pont tervezethez van-e? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Miután mindhárom napirendi pontra tűzött tervezetről a levétel szerepel, ezért mindegyikről fogunk szavazni.

Először az 1-es nevesített napirendi pont levételéről kérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy Magyarország Alaptörvényének harmadik módosítását ne tárgyaljuk, ugyanis ez nincs benyújtva.

Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Én Horváth Istvánt fogom helyettesíteni, elnézést. Ezt, egyértelműen úgy döntöttem, hogy levesszük.

Ki az, aki egyetért azzal, hogy az egyes agrártárgyú törvények módosítását levegyük napirendről, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 6. Ez minden bizonnyal a kisebbség.

Ki az, aki egyetért azzal, hogy a hegyközségekről szóló törvénytervezetet a napirendi pontról levegyük, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 5. Ez is minden bizonnyal kisebbség.

Ezek után a fennmaradt két napirendi pont cseréjére teszek javaslatot. Ki az, aki egyetért azzal, hogy cseréljük meg, és a hegyközségekkel kezdjük a megvitatását a törvénytervezeteknek.

Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez többség; és akkor így a megváltoztatott sorrendiség és a teljes napirendi pontról fogom kérdezni, hogy ki az, aki egyetért, hogy így fogadjuk el a napirendi pontot, az most kézfeltartással ezt jelezze! *(Szavazás.)* Ez egyértelmű többség.

Ezek szerint fogunk haladni, azaz a hegyközségekről szóló törvénytervezettel kezdjük, amely egyéni képviselői indítványként érkezett. Az eredeti 8604. számú törvénytervezet helyett egy új átdolgozott változatban, 9238. számon került benyújtásra.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:

A hegyközségekről szóló törvényjavaslat (T/9238. szám, új/átdolgozott változat a T/8604.

szám helyett) (Tiffán Zsolt (Fidesz) képviselő önálló indítványa)

Szokásunknak megfelelően először Tiffán Zsolt, az előterjesztő tájékoztat bennünket, majd a kormány álláspontját kérdezem, és utána lesz lehetőség a bizottsági tagoknak kérdések, vélemények kifejtésére.

Megadom a szót az előterjesztőnek.

Tiffán Zsolt (Fidesz) előterjesztő szóbeli kiegészítése

TIFFÁN ZSOLT (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Amint elnök úr ezt elmondta, a hegyközségi törvény előzetesen benyújtott változatán javítva, hosszas megbeszélések után egy új változatot nyújtottam be, amelynek a lényeges elemeiről, illetve a hegyközségi törvény benyújtásának előzményeiről engedjék meg, hogy néhány szóban tájékoztassam a tisztelt bizottságot.

2010-ben, Orbán Viktor miniszterelnök úr részvételével, a magyar borászok színe-java egy találkozót szervezett, ahol már megfogalmazódott egy olyan, sokak által képviselt és elfogadott kívánságlista, amelyet a borászok 12 pontjának neveztek el, és ebben a 12 pontban szerepel az, hogy a hegyközségi rendszer újragondolása szükséges.

Azóta, látva azt, hogy a kormány igen nagy figyelmet fordít és felelősséget érez a magyar szőlő és borágazat szereplői iránt, megadott az a lehetőség, hogy a Mezőgazdasági bizottságon belül Szőlészeti és borászati albizottság is alakult, amely sok mindenben kivesézte az ágazat problémáit és próbálta segíteni az ágazatot abban, hogy a magyar borászat, a magyar bor méltó helyre kerüljön a világ borpolygonjain. Ennek egy eleme most az, hogy az új hegyközségi törvény benyújtottam.

Nagyon sok vitára adott okot az eredetileg benyújtott törvényjavaslat, ezért úgy gondoltam, úgy gondoltuk, hogy szükséges egy intenzív rendszeres egyeztetés, mielőtt az új változat bekerül. Ennek köszönhetően Feldman Zsolt helyettes államtitkár úr vezetésével, elnök úr részvételével, jó néhány képviselőtársunk és a szakma képviselőinek, illetve az itt jelenlévő HNT vezetésének a képviselőivel egy többfordulós egyeztetést alkalmaztunk, amely után most ez a törvény benyújtásra kerül.

Egyértelműen látszik az, hogy a magyar, a külföldi és a világ borpiacán egy teljesen megváltozott helyzet van, sokkal keményebb piaci törvények uralkodnak. Jött az Európai Uniónak egy borpiaci reformja, és mindazok a belföldi piaci tényezők, mindazok a világpiacon tapasztalható tényezők, a verseny; az, hogy a minőségi borokat tartanunk kell, hogy a minőségi boroknak még nagyobb ázsiót teremtsünk – nem csak minékünk, magyaroknak, hanem a minőséget képviselő európai borágazatnak –, ebbe applikálnunk kell egy olyan hegyközségi törvényt, amely megreformálja és az idők szavát megérezve teszi rendbe a magyar borágazatot.

Azt mindannyian láttuk, hogy az elmúlt két évtizedben a minőségi magyar borászatban hatalmas fejlődés volt látható. Ez köszönhető volt annak, hogy a rendszerváltozás után gombamód szaporodtak a borvidékeken a családi pincészetek. Azok a családi pincészetek, amely a kárpótlás során visszacapott földjeiken egy újfajta szőlőtermesztési technológiával a pincéikben, egy ma már modernnek mondható európai borászati technológiával rendelkezve, olyan borokat hoztak ki a pincéikből, amelyek nem csak az ország határán belül, hanem az egész világon a magyar bornak megfelelő elismertséget okoztak. Hozzáteszem járójelben, hogy ehhez egy még hatékonyabb marketingre van szükség, és hiszem és vallom azt, hogy a hegyközségi törvény elfogadása esetén, ha a tisztelt Ház úgy gondolja, akkor valamilyen módon, ha a hegyközségeket még abba a munkába is be fogjuk tudni a későbbiekben vonni, hogy a szubszidiaritás elve alapján a magyar bor hírnevének megőrzése és emelése, a belföld, illetve a nemzetközi bormarketingben kifejtett munkája még hatékonyabb legyen.

Azok a termelők, akiknek kérése volt az, hogy gondoljuk újra a hegyközségi törvényt, ezek a termelők formázták meg a borvidékek arculatát. Ezek a termelők azok, akik ma szinte minden borvidéken a prémium minőségű boraikkal, a hatalmas kockázatvállalásukkal, a termés visszafogással, a hihetetlen szigorral és pedantériával elkészített boraikkal olyan piaci kockázatvállalással rendelkeznek, amelynek érdekében úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat talán legfontosabb eleme az, hogy az eddigi egy tag egy szavazat rendszer helyett a területalapú szavazati jog kerüljön beépítésre a törvénybe. Ez az, amely kimondja azt, hogy – egészen egyszerűen és érthetően próbálom megfogalmazni – minden megkezdett hektár után egy szavazat jár a termelőnek. De hogy ne legyen túlsúlyos egy nagygazdaság egy adott hegyközségen belül, 10 százalékban maximalizáljuk a szavazati arányt, ezáltal a szavazati kisebbségvédelem elvét is betartottuk, és így nem lehet túlsúlyos egy adott nagyüzemnek a szavazati aránya, és nem tudja elvinni az adott hegyközség döntési mechanizmusát esetleg olyan irányba, ahol a kistermelők, a sok kicsi termelők emiatt hátrányba szorulnak.

A területalapú szavazati jog végigmegegy a rendszeren. Azon a rendszeren, amely elfogadva a szakmai szervezetek és a borászok kérését, az új változatban újból a háromszintű rendszert, tehát: hegyközség, borvidék, Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, a 10 százalékos maximált szavazati arány egészen a Hegyközségek Nemzeti Tanácsáig tart. Ami egy üdvöztető dolog az új törvényjavaslatban és megnyit a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa felé egy olyan lehetőséget, amelynek köszönhetően a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, mint szakmaközi szervezet elfogadott legyen, ezért a borászoknak is szavazati jogot szeretne adni a törvényjavaslat a borvidéken szereplő borászoknak. Így azok a borászok, akik felvásárolnak szőlőt és helyben értékesítik, előállítják ezt a bort – a borvidéken szereplők, nem pedig esetleg fukarkodók, akik nem a minőségi bor és a túlzott mennyiség hívei, illetve a túlzott mennyiségnek a hívei –, és semmiféle érdekük nincsen abban, hogy egy sokkal szigorúbb eredetvédelem és minőségvédelem alakuljon ki a borvidéken, ők nem kapnak szavazati jogot, hanem csak az ott termelő szőlőtermelők, illetve a borászok.

És mivel a borászok is belekerültek a szavazati joggal rendelkezők körébe úgy, hogy ott nem hektoliter alapú, vagy területalapú a szavazati jog, hanem személyenként a borászok egy szavazatot kapnak, így nekik is lehetőségük nyílik arra, hogy a szavazásokban, a döntéshozatalban részt vegyenek, ennek eredményeképpen a Hegyközségek Nemzeti Tanácsáig felmenő rendszerben szőlészeti és borászati szekciót fognak tudni alakítani. És így az az albizottsági ülésen sokszor elmondott kíváncsi – akár a szakma részéről, akár a szakmát támogató politika részéről –, hogy történjen már meg az, hogy megalakítunk egy szakmaközi szervezetet, ez véleményem szerint a legjobb formában történik meg. Mert a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, maga az egész hegyközségi rendszer ilyen módon magába foglalja a szakmaközi szervezetet, és így mindenki hatékonyan ki tudja fejteni a munkáját és megfelelő módon fogja tudni érvényesíteni az érdekeit.

Ami nagyon fontos eleme a törvényjavaslatnak az az, hogy a hegybíró státuszának a rendezése a javaslat szerint megtörténik. Tulajdonképpen függetlenítjük a hatósági feladatot ellátó személyt a tagságtól, nem választható lesz, hanem pályázik és természetesen a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa fogja kinevezni a hegybíró, és így a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának főtitkára közvetlenül egy olyan szakmai irányítást fog tudni gyakorolni, amelynek köszönhetően már az érdekvédelemről a hatósági feladatokat ellátó hegybíró el van választva.

Én úgy gondolom, hogy természetesen a teljesség nélkül, a legfontosabb momentumait, a legfontosabb elemeit mondtam el ennek a törvényjavaslatnak, amely úgy gondolom, hogy ebben a megváltozott rendszerben, ebben a megváltozott piaci rendszerben, hallva az idők szavát, egy olyan biztos működési alapot teremt a magyar szőlő és borágazat minden szereplője számára, amelynek köszönhetően a magyar bor, amely mindannyiunk számára nagyon fontos, a hegyközségek öngazgatása, amely nagyon fontos szintén, és elengedhetetlen ahhoz, hogy az eredetvédelem, a minőségvédelem megfelelő módon legyen

artikulálva. Egy olyan lépés lehet, amelynek köszönhetően a magyar bor jövője végre sokkal fényesebb lesz és finomabb lesz.

Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És most szeretettel köszöntöm Simon Attila helyettes államtitkár urat, Feldman Zsolt helyettes államtitkár urat és Andréka Tamás főosztályvezető-helyettes urat, akik a kormány képviselőit látják el itt a hegyközségekről szóló törvénytervezetnél.

Megadom a szót a kormány részéről, hogy fejtsék ki véleményüket a benyújtott tervezettel kapcsolatosan.

Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) állásfoglalása

DR. FELDMAN ZSOLT helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy az az új változat, amely a bizottság asztalán van, tükrözi azokat a hosszas szakmával folytatott egyeztetéseket és azok eredményeit, amelyeket az elmúlt hetekben folytattunk.

Én azt gondolom, hogy valóban üdvözlendő az, hogy annak a szervezeti alapját megteremtjük, hogy szakmaközi szervezetként működhessen a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, és azt gondolom, hogy azok az elhangzott gondolatok, amelyeket Tiffán Zsolt összefoglalt, visszatükröződnek az asztalon lévő törvényjavaslatban.

Összefoglalva: tehát a magunk részéről kormányálláspontot az idő rövidege miatt nem tudok mondani, de a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről benyújtott új változatot támogatjuk, általános vitára alkalmasnak tartjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót a bizottsági tagoknak hozzászólásra. Gögös Zoltán!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy Magyar Zoltán képviselőtársam jogosan kérte, hogy ennek a javaslatnak a tárgyalása ne legyen ilyen szinten feltüntetve, ahogy ma, egy pénteki benyújtás után, egy bizottsági tárgyalás után, holnap este pedig általános vita, amikor nyilván lezárulnak az első körös módosító beadási lehetőségek is, ugyanis mi úgy tudjuk, ellentétben az előterjesztővel, hogy azért nincsen teljes konszenzus ebben a dologban. Biztos, hogy illúzió persze azt gondolni, hogy lehet, de még lehetnek, vannak olyan pontok szerintem, amiben meg lehetne egyezni, csak nem ilyen ultimátumszerűen.

Ezért azt gondolom, hogy miután nem ismerjük az érintettek véleményét, ismerjük a kormány véleményét, akinek nyilván ez jó, nincsen semmi gond vele, ugyan majd lesz vele baja, azt gondolom, főleg azokkal az ügyekkel, ami a miniszterhez kerül ilyen vitás kérdések eldöntésénél, a másik, hogy nincs előttünk, hogy milyen állásfoglalása van erről mondjuk a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának. A múltkor nyilván láttunk egy elég határozott elutasító álláspontot. Most nem látjuk azt sem, hogy elutasítaná, nem látjuk azt sem, hogy támogatná. Ezt azért fontos lenne megismernünk ahhoz, hogy már a bizottságban érdemi állásfoglalásunk legyen.

Tehát azt gondolom, hogy miután a parlamenti program úgy látszik, hogy teljesen felborult, és itt még karácsony szenteste is törvénykezni fogunk, ami a mostani elaborátumból látszik...

ELNÖK: Csak ti, mi nem.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Jó. Erre azért nem mernék nagy összegben fogadni, hogy nem kell elnapolnunk a karácsonyt, ugyan erre még nem volt példa Magyarországon, de azért ennyi benyújtott törvény mellett ez az esély is megvan. Egyáltalán mi indokolja azt, hogy mondjuk ennek most így, azonnal meg kell születnie? Az vitathatatlan, hogy az eredeti javaslatához képest nagyon sokat javult a törvény, tehát az biztos, hogy megjelennek benne azok a szempontok is, amelyek akkor teljesen más apropóból jelentek meg, de szerintem még mindig nem egy teljesen konszenzusos törvény, amit lehetne csinálni, hiszen változnak ennek a területnek az igazgatási és egyéb feladatai. Tehát nem azt vitatjuk, hogy nem kell törvény, de miután ezek csak a jövő évtől változnak és a jövő év második felétől, az előterjesztőtől kérdezném, hogy miért kellett ezt így csinálni? Egyrészt azt, hogy ez önálló indítvány legyen, miért nem a kormány hozza be, hogy ha már egyszer a kormánynak fontos ez a történet, és akkor te hogy látod? Akkor most minden rendben van? Mert én úgy látom, hogy nem, tehát a hozzánk eljutott információk szerint. De van itt illetékes a HNT-től, ha esetleg adnánk neki szót, akkor mondja már el, hogy ők hogyan látják ezt a kérdést, van-e már területi állásfoglalásuk, és mit tudunk ezzel kezdeni mondjuk holnap délutánig, amikor elindul az általános vita? Köszönöm.

Tehát mi így biztosan nem fogjuk támogatni az általános vitára alkalmasságot, de lehetne olyan végeredmény, hogy ebből legyen a végén egy konszenzussal elfogadott törvény.

ELNÖK: További kérdés? Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A Jobbik sem tudja támogatni az általános vitára való alkalmasságot. Számptalan problémánk van a javaslattal, ezt már kifejtettük korábban is, és a parlamentben is minden bizonnyal lesz lehetőségünk holnap ezt kifejteni. De azért mindenképpen szeretnék elmondani egy apróságot, hogy lehet, hogy csak 10 százalékot érhet el a szavazati aránya egy nagyobb termelőnek is, de ez is azt jelenti, hogy 6 nagyobb termelő összefogásával gyakorlatilag bármit el lehet érni, és ezt mindenképpen aggályosnak tartjuk, és még számtalan egyéb dolgot is.

Az eredeti javaslatához képest mi is látjuk, hogy történt elmozdulás, de hozzánk is azok az információk jutottak el, hogy ez az érintetteknek még roppant kevés, és a legtöbbjük nem elégedett ezzel a javaslati formával sem. Márpedig ha maguknál az érintetteknel ez ekkora ellenállást vált ki, akkor úgy gondolom, hogy ez mindenképpen aggályos, és én is szeretném meghallgatni az ő véleményüket is. Tehát a Jobbik nem tudja így támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: További hozzászóló? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor én is hozzá szeretnék szólni, addig Gögös alelnök urat kérném meg az ülés vezetésére.

(Az ülés vezetését Gögös Zoltán, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Megadom a szót, elnök úr.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Amikor utoljára ebben a kérdéskörben tárgyaltunk, a bizottság úgy döntött, hogy leveszi a napirendről az eredeti javaslatot. Ezt követően a Tiffán Zsolt által is említett, és Feldman Zsolt helyettes államtitkár úr vezetésével több alkalommal, egészen konkrétan négy alkalommal ülésezett a Vindependent, a Pannon Borműves Céh, a HNT, a Duna Borrégió képviselőitében az ezen szervezetek által delegált személyek. Csak megjegyzem, hogy az egyes ülések olyan 6 óra hosszúságú időszakot vettek igénybe, Horváth István, Tiffán Zsolt szinte mindegyik ülésen, jómagam minden ülésen részt vettem. A legutolsó ülés ma egy hete volt a végső kérdésekben.

Nyugodtan mondhatom, de ha továbbra is igényli alelnök úr, hogy a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa jelen lévő képviselője erről esetleg nyilatkozzon (*Göggös Zoltán: Ha akar!*) Ha akar, így értem, mert nincs kötelezettsége nyilatkozattételre. Akkor nyugodtan mondhatom, hogy a felmerült kérdések 90 százalékában konszenzus született az ott tárgyaló négy szervezet és a kormány képviselői között, ahol Andréka Tamás és Feldman Zsolt mindig részt vett, és magunk is, akik szegről-végről valamelyest ezzel a témakörrel mélyebben foglalkozunk, mint más képviselőtársaink, talán ez a helyes kifejezés.

Két kérdéskör maradt nyitott, amelyben az előterjesztő javaslattal élt, hogy öszerinte hogyan legyen megoldva. Az egyik, amelyben az előbb említett négy szervezet sem tudott egyértelmű, kitisztult álláspontot elfogadni, hogy a szavazati arány kérdésköre hogyan épüljön fel, és esetlegesen a korlátozások miben valósuljanak meg, amit itt akár Magyar Zoltán is felvetett, a másik pedig a hegybírók jogállásának a kérdése, hogy az esetleges felmentésük, esetleg a felettesi jogviszonyuk kialakítása milyen legyen.

Ebben több változatot megvitattott ez a grémium, mondom: esetenként 6 órás ülése volt ennek a testületnek, három alkalommal, a negyedik alkalommal ennél rövidebb volt, ott 2 óra hossza alatt tisztázódtak még a kérdések, és ez a tárgyaló grémium úgy döntött, hogy az előterjesztő szándékára bízva, hogy az elhangzott variációk közül végül is ő melyiket látja jónak benyújtásra.

Ez lehet vitatott kérdés, de hangsúlyozom: ma a borászat teljes képviseletét ellátó HNT, Pannon Borműves Céh, Vindependent, Duna Borrégió és bocsánat, az MSZBSZ, a Magyar Szőlészeti és Borászati Szervezet is részt vett - elnézést, hogy őket kifelejtettem – mindannyiszor, és nagyon határozott javaslataikat sokszor elfogadta a testület. Tehát az MSZBSZ részvételével, azt hiszem, ez a teljes borászati vertikum képviseletét jelenti, ebben a két kérdéskörben nem tudott egzakt megoldást találni.

Hangsúlyozom: többek között azért, mert itt talán Tiffán Zsolt szerényen említette meg azt a véleményünk szerint nagyon jelentős fordulatát ennek a törvénytervezetnek, hogy ez a törvénytervezet egyben felkészíti és nevesíti a Hegyközségek Nemzeti Tanácsát, hogy ő legyen a szakmaközi szervezeti csúcsszerv. Erre viszont fel kellett készíteni. Ez egy különleges helyzetet állított elő, hiszen külön lesz tábora, szavazati joga a borászoknak és külön a szőlészeknek, és ez hegyközségi szintről kezdve a borrégiók szintjén, majd a Hegyközségi Nemzeti Tanács szintjén meg kell hogy jelenjen, és nagyon egyértelmű szavazatiarány-választással.

Egy nem várt mellékterméke ez a szakmaközi szervezet létrehozása és nevesítése ennek a törvénytervezetnek. Az eredeti problémakör nem ezt szeretne volna megoldani, de éppen ezen szakmai szervezetek és Andréka Tamás nagyon hathatós felvetése volt az, amely jelezte, hogy vissza nem térő alkalom, hogy végre rendezzük a szakmaközi szervezeti kérdés problematikáját a szőlészeti és borászati ágazatban is.

Hál' istennek az érintett tárgyaló szervezetek mindegyike ezt elfogadta, azonban amikor a technikai részletek felépítésén fáradoztunk, hogy eleget tegyünk a szakmaközi szervezet felépítmény-struktúrájának, hogy eleget tegyünk az arányos szavazás valamilyen mértékének és a korlátozásoknak és a párhuzamos, tehát szőlész-borász képviselet legfelsőbb szintjén, itt egyszerűen ezen nagyon neves borászati szervezetek nem tudtak dűlőre jutni.

Ezért az előterjesztő vállalta azt, hogy a szavazási kérdéskörben és a hegybírók jogállása, kinevezése, felmentése kérdéskörben előterjesztést tesz. Olyan előterjesztést tett, amely variáció természetesen előkerült, több alkalommal kivesézve ezen szakmai szervezetek megbeszélésén, de nem mindenki értett vele egyet. Értve ezalatt azt, hogy alelnök úr jelezte, hogy van, aki ezt kifogásolja. Bármelyik változat került volna be, valaki mindig kifogásolta volna, mint ahogy megemlítettem, hiszen a szakmai szervezetek nem jutottak konszenzusra. Ebben mi politikusok kívülállóként néztük ezt a vitát, szeretnénk volna, hogy konszenzusra jussanak, nem történt meg, de ez egy minimális vitakülönbség volt ahhoz képest az eredeti

vitához, ami miatt levettük napirendi pontra, és az előbb említettem, hogy 90 százalékban teljesen egységes szándék áll a benyújtott törvénytervezet mögött az előbb említett 4 országos szervezet véleményével kapcsolatosan. Úgyhogy én természetesen általános vitára alkalmasnak fogom javasolni a magam részéről ezt a törvénytervezetet, és minden törvénytervezethez nyilvánvalóan – akár jobbító szándékú módosító indítványok – befogadásra is lelhetnek, ha majd az előterjesztő és a kormány ezt jónak is látja.

További kérdés? Bocsánat, én befejeztem. Köszönöm szépen.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Visszaadom a szót, elnök úr.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaveszem az ülés vezetését. Kérdezem, hogy van-e további kérdés, észrevétel. Igen, Magyar Zoltán.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Egy kérdésem maradt, hogy akkor a rohanásra mi az indok vagy miért kell ezt, hogy pénteken ismerhettük meg a javaslatot, és már ma ilyen szinten véleményt kell róla mondani. Miért nem tudunk körülbelül egy-két hetet várni, hogy esetleg mi is tudjunk egyeztetni a javaslatról az érintettekkel.

ELNÖK: Igen, ez is nagy vita volt. De épp az, amit Gögös Zoltán itt pedzeget, hogy a december 24-e az tartható időpont-e mindenkinek, hogy a családjuk környezetében ünnepeljük a szentestét. Ez az egyik oka.

A másik pedig az, hogy nem szeretnénk, hogy működésképtelen legyen a hegyközségi rendszer. Tehát nagyon szeretnénk, hogy jövő július, augusztusra a teljes felépítménye megtörténne a rendszernek. Mint említettem, nem csak a hegybírói státuszok, hanem magában a szakmaközi szervezet és státusz felépítésének is és sok mindennek a törvény elég jól előadja, hogy hogyan kell felépíteni az alapszinttől, a hegyközségi szinttől a választásokat, az ajánlásokat hegybíróra fölmenő rendszerben és a delegáltak: a szőlész-borász párhuzamos delegálási rend felépítése. Hogy felépüljenek a HNT szervezetek úgy, hogy amikor a szüreti időszak közeledik – július, augusztus –, akkor nehogy hiányos hegybírói státuszok legyenek, adminisztrációs gondok, mondjuk a származási bizonylatok kiadásánál, szavazati jogoknak a kérdéskörénél, stb. Tehát úgy gondoljuk, hogy januárban jó lenne, ha életbe lépne a törvénytervezet, hogy a téli alvó időszakban ezek az adminisztrációs kötelezettségek és választási kötelezettségek mind lebonyolításra kerüljenek a március, áprilisi időszakig, abszolút tisztába téve a júliusi helyzetre a teljes új struktúrát. Ezért nem szeretnénk volna átvinni a jövő tavaszi ülésezési időszakra.

Ha nincs több kérdés, akkor én most az előterjesztőnek és esetleg a kormány képviselőjének is adok szót, amennyiben ők szeretnék majd reagálni az elhangzottakra.

Előterjesztő!

Tiffán Zsolt (Fidesz) előterjesztői viszonzása

TIFFÁN ZSOLT (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Gögös Zoltán képviselőtársamnak a kérdésére, köszönettel elnök úr már sok mindent megválaszolt. Nem érzem a rohanást egyébként, képviselőtársam. Itt elnök úr is és még néhányan tanúi voltunk annak, hogy az albizottság tavaszi ülésén az MSZBSZ egy javaslattal élt a szakmaközi szervezetekkel kapcsolatban, ahol egy nagyon egzakt és jó előadást hallhattunk Tornai elnök úrtól, ahol elmondta, hogy hogyan épülnek fel a szakmaközi szervezetek, csak éppen nem épült fel a szakmaközi szervezet. És az a tárgyalássorozat, amit elnök úr is említett, az pont az egyik leglényegesebb eleme és a legtöbbet vitatott kérdés az volt, hogy

hogy tudjuk ezt megoldani. És ha valamiben, akkor ebben a szakmaközi szervezet kérdésében egy igen termékeny vitának az eredményeképpen nem rohanva, hanem ahogy mondta elnök úr, több órás vitán keresztül kiveséztük és megtaláltuk azt a megoldást, amelynek köszönhetően most a törvényjavaslat ezt magában foglalja. És gyakorlatilag – ha szabad így mondanom a bizottság ülésén – két legyet ütünk egy csapásra, mert az új hegyközségi törvény javaslata itt van, és a szakmaközi szervezetekről szóló mindenfajta kíváncsiság teljesül.

Képviselő úrnak a kérdésére, hogy most akkor minden rendben lesz-e? Az a válaszom, hogy reményeim szerint és sokak reményei szerint, ez a törvényjavaslat igen rendbe teszi a hegyközségek rendszerét. Arra a kérdésére pedig képviselő úrnak, hogy miért én adtam be? Azért képviselőtársam, mert egyéni képviselőként az egyik fő programom az Ős-Dráva program mellett az volt, hogy a borászatot képviseljem, és a borászatot segítsem a magam módján, hiszen jómagam is szőlővel és borral foglalkozom, és élve képviselői jogommal úgy gondoltam, hogy ezt a törvényt magam fogom beadni. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Nem tudom, hogy van-e olyan rész, amihez a kormány képviselői hozzá szeretnének szólni az elhangzottakhoz.

Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) viszonzválasza

DR. FELDMAN ZSOLT helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Egy általános rövid megjegyzésem lenne. Azt gondolom, hogy az ebben a változatban szereplő valamennyi szabályozási javaslat szakmailag jó szívvel vállalható. Az abban foglalt új, akár eljárási változások, szervezeti változások azt gondolom, hogy valóban a szőlész-borász szakma jövőbeni fejlődését és építését szolgálják, tehát ilyen értelemben, még egyszer, szakmailag én kifejezetten előremutató javaslatnak tartom az ebben foglaltakat.

ELNÖK: Kérdezem a HNT képviselőjét, hogy szeretne-e bármilyen megszólalást megtenni ezzel kapcsolatban. *(Jelzi, hogy igen.)*

Horváth Csabát kérem szépen oda a mikrofonhoz.

Horváth Csaba főtitkár (HNT) hozzászólása

HORVÁTH CSABA (Hegyközségek Nemzeti Tanács): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget, hiszen a hegyközségekről szóló törvény kapcsán talán nem baj, ha az érintett is néhány mondat erejéig megszólal.

Tény és való, hogy Feldman úr irányításával egy nagyon kemény háromhetes időszak és egy nagyon kemény egyeztetési időszak telt le, azonban általában ugyanaz a hír a Medvék Lapjában a vadászati hír, hogy megnyílik a szezon, meg a Vadászok Lapjában másként jelenik meg. Ezért engedjék meg, hogy én arról a 10 százalékról beszéljek, amiben nem sikerült konszenzusra jutni, mert az egyeztetés során azt a választ kaptuk, hogy ebben politikai döntés születik, és nem igényeltetik a szakmai vélemény.

Ahhoz, hogy rohanunk, vagy nem rohanunk, én csak annyit tennék hozzá, hogy a hatályos hegyközségi törvény értelmében, ennek az 51. § (2) bekezdése értelmében, gyakorlatilag az ilyen – a hegyközségre vonatkozó – törvénytervezetet a hegyközség számára időben be kell mutatni, lehetőséget kell adni számára a testületi vélemény kialakítására, és erre érdemi választ kell adni. Jelen esetben ez nem történt meg, még a törvény, a végleges javaslat megismerése is gondot okozott számunkra, azonnali rendkívüli HNT ülést hívtunk össze szerdára, de annál előbb, mint testületi véleményt ebben a dologban nem tudunk mondani. Márpedig a HNT és az MSZBSZ volt a vita során az a két szervezet, aki rendszeresen testületi véleményt alakított ki ezekben az ügyekben, a másik két szakmai szervezet általában helyben improvizálta a dolgait. Ennek következtében én azt gondolom,

hogy sikerült egy olyan előterjesztést készíteni, ami körülbelül 100-150 embernek az igényeit és várakozását kielégíti, de mondjuk 60 ezer ember akkor fog szembesülni ezekkel a döntésekkel, amikor a közgyűlésen rájön, hogy ő gyakorlatilag majdnem hogy feleslegesen van ott, mert való igaz, a 10 százalékos küszöbrel 6 ember eldönti egy közgyűlésnek a sorsát, az összes többinek elmennie felesleges.

Tehát azt gondolom, hogy azért vannak ilyen elemek ebben a törvényben, amit érdemes lenne átnézni.

Gyakorlatilag a felvásárlókat tagként és kötelezettként beveszi a jogszabály, azonban jogot egy szemet sem biztosít nekik. Én nem vagyok jogász, de a jogérzésem valahol azt súgja, hogy ez nem teljesen normális eljárás.

Egy teljes körű tisztújítást rendel el a jogszabály. Ez jövő áprilistól kezdve egészen novemberig fog tartani. Én nem osztom azokat a véleményeket, amelyek azt gondolják, hogy a szünet közepén ennek a tisztújítási folyamatnak a lezajlása egy okos dolog lehet. Gyakorlatilag ez a tisztújítás a hegyközségeknek igen jelentős, több tízmilliós költségbe fog kerülni, és nem tudom, hogy mit fog az a hegyközségi tag szólni hozzá, hogy mondjuk a növényvédelmi rendszerre félretett kis pénzből választásokat fogunk szervezni. Tehát ezekkel a dolgokkal is számolni kellene.

Tehát mi úgy látjuk, hogy az égardta világon semmi nem indokolja a kapkodást, ugyanis a hegyközségi szervezet jelentem, működik. Tehát ilyen jellegű probléma nincsen. A határidők nem szorítanak minket ebben a dologban, és a szakmaközi szervezetre vonatkozóan hadd mondjam el, hogy két évvel ezelőtt benyújtottuk az erre vonatkozó javaslatunkat, amit akkor a kormányzat gyakorlatilag elutasított.

Nem megyek bele a részletes elemzésbe, mert ismétlem: még csak az ügyvezetés álláspontját tudtam magammal hozni, tehát a testületi ülés álláspontja szerdán lesz elérhető, de annyiban azért szeretném az előterjesztő figyelmét felhívni, hogy ha ő az ágazatot kívánja képviselni, akkor nem az ágazat színe-javát kell meghívni egy miniszterelnökkel folytatott egyeztetésre, hanem meg kell hívni azt a reprezentatív szakmai szervezetet is, ami mondjuk száz százalékos reprezentativitással képviseli a szakmát.

A Hegyközségek Nemzeti Tanácsa ezekre az egyeztetésekre még csak meghívót sem kapott, és azt is nehezményezem, hogy mondjuk nekünk van egy szőlészeti, borászati albizottságunk, milyen kérdésekkel kívánunk foglalkozni, ha ez a téma az albizottság napirendjére sem tudott kerülni?

Úgyhogy a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa természetesen örömmel segít azon hibák kiküszöbölésében, amelyek jelen pillanatban ebben az anyagban még vannak. Kérjük a lehetőséget, hogy egyéni módosító indítványok keretében ezt megtehessek, de ez szinte kizárt, hogy a holnapi vitáig ezeket érdemben meg lehessen tenni.

Tehát én kérem a tisztelt képviselő urak méltányos belátását, és én ismétlen argumentálok a hegyközségi törvény jelenleg hatályos előírására.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gögös Zoltán!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Csak két gondolat. Az egyiket az előterjesztő képviselőtársamnak mondanám. Nekem nem az a bajom, hogy te nyújtottad be ezt a törvényt, hanem hogy miért nem a kormány, mert akkor ez a probléma nem keletkezett volna, hiszen ott kötelező egyeztetési mechanizmus van, pont a jelenlegi hatályos törvény alapján, így pedig ki lehet kerülni, ami egyébként nem példa nélküli ebben a kormányzati ciklusban.

A másik, hogy ha valóban úgy van a heti programunk, hogy csütörtökön tárgyaljuk azt a törvényt, ami a következő napirendnek a tárgya, akkor legalább annyi méltányosságot kellene adnunk az érintetteknek, hogy arra tegyük el. Tehát ne legyen holnap ennek az általános vitája, hanem csütörtökön, mert azon már semmi nem múlik, tehát a befejezés

időpontja is ugyanaz lehet, hiszen a héten belül van, de legalább akkor testületi állásfoglalással találkozhatunk, van idő az érintettek által elkészített módosító javaslatok benyújtására. Ugyan azt majd később bizottságiban is megtehetjük, tehát ez se tragédia, de én azt javasolnám újfent, hogy mi kezdeményezni fogjuk, de akkor ebben legyen partner a többség, hogy a mai napirendi szavazásnál ez ne a holnapi napon kerüljön napirendre, hanem ha lesz ülés, akkor felülünk csütörtökön már lehet, és akkor egy kicsit több időt adunk erre az egyeztetésre.

ELNÖK: Ezt mindenki a saját frakciójánál kezdeményezze, ez nem a bizottság tárgykörébe tartozó kérdéskör. Megjegyzem azt az egy gondolatot, hogy a 10 százalékos küszöb olyan magas, hogy 6 tag eldöntheti a hegyközség életét. De ez azt feltételezné, hogy 6 személy 10 százalék fölötti tulajdonrészrel rendelkezik a hegyközségi szőlőterületek nagyságában, azaz hatan 60 százalékát tulajdonolják a teljes hegyközségi területnek. Ez fizikai képtelenség, ilyen nincsen. Esetleg egy személy, ha eléri körülbelül a 10 százalékot a legkisebb hegyközségeknél, de gondoljuk át, hogy a soltvadkerti hegyközség, amely 2900 hektáros, ott azt jelenti, hogy 290 hektár szőlőnek kellene lenni egyvalakinek, hogy elérje a 10 százalékos határt. Fizikai képtelenség, nincs ennyije senkinek se természetesen, hiszen itt – úgy, ahogy Tiffán Zsolt is mondta – családi kézműves borászatok sokasága alkotja a hegyközségeket.

Magyarországi adat: az átlagos birtoktest egy hektár alatt van egy szőlőtulajdon esetében, tehát szinte lehetetlen, hogy ez a főtitkár úr által említett 6 személy 60 százalékkal eldönti a hegyközség életét, ez létrejön.

Ez a szakmai szervezetek egyértelmű kérése volt, valamilyen szintű területarányos szavazást szeretnének a későbbiekben. Ha ezt most megváltoztatjuk, akkor az egésznek a logikáját változtatjuk meg. Ebben viszont konszenzus volt, hogy szavazási arányt szeretnének, tehát az alapokat szántanánk akkor fel, ha ebben változás lenne.

Szavazás az általános vitára való alkalmasságról

További kérdés, észrevétel van-e? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Az előterjesztő és a kormány képviselője válaszolt a felmerült kérdésekre. Szavazni fogunk róla, az általános vitára való alkalmasság tekintetében. Kérdezem, hogy ki az, aki elfogadja, hogy az itt tárgyalt, a hegyközségekről szóló törvénytervezet általános vitára alkalmas. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez egyértelmű többség, 13 igen. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Ki szavaz nemmel? *(Szavazás.)* 5 nem.

Úgy, ahogy meg is állapítottam, a bizottság döntő többségben általános vitára alkalmasnak találta.

A többségi előadó szerepére vállalkozom jómagam, és kérdezem, hogy a kisebbségi vélemény előadását vállaljátok-e, jelöltök-e valakit? *(Magyar Zoltán: Varga Géza lehet, ha nincs itt, akkor is?)* A ti dolgotok. Lehet. *(Magyar Zoltán: Akkor javasolnám.)*

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Legyen Varga Géza, én majd elmondom hozzászólásban.

ELNÖK: Tehát a kisebbségi véleménynek Varga Géza lesz az előadója, Font Sándor pedig a többségi vélemény előadója. Ki az, aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Egyhangú. Ezek szerint fogunk eljárni.

Közben be kell hivatalosan is jelentenem, hogy ez a szavazás egyben a tárgysorozatba-vételt is jelentette.

Akkor ezt a napirendi pontot lezárom.

Az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló T/9240. számú törvényjavaslat

Folytatjuk a következő, az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló napirendi ponttal, amelyben minimális helycsere történik a kormányzat részéről. A kormánykereket ezúttal, ha jól látom, Simon Attila helyettes államtitkár úr fogja.

Meg is adom a szót az előterjesztőnek, hogy ismertesse a főbb fordulatait az egyes agrártárgyú törvényeknek.

Dr. Simon Attila István helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) szóbeli kiegészítése

DR. SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ahogy itt az előbb elhangzott Magyar Zoltán képviselő úr részéről, hogy nagyon kevés idő volt a törvényjavaslat áttekintésére, és hogy miért ez a sietség. Szeretném a dolgot pont a visszájára fordítani, egy olyan gyakorlatot kíván a kormány meghonosítani, aminek egy példája ez a törvényjavaslat, ami vállaltan egy salátatörvény-javaslat, 15 törvénynek a módosítását tartalmazza. Azokat a módosító javaslatokat gyűjtöttük egybe, amelyek egy-egy ágazati törvénymódosításhoz kevesek lennének, hiszen ha megnézik a törvényjavaslatot, akkor itt néhány szakaszos módosításokat tartalmaz egy-egy törvény kapcsán. Ettől azonban a súlyuk nyilvánvalóan ugyanakkora, a nagy többségük 2013. január 1-jén kellene hogy hatályba lépjen.

Ilyen értelemben parlamenti szempontból azért az utolsó pillanatban nyújtottuk be, a legkevésbé sem azért, hogy a képviselőket kellemetlen helyzetbe hozzuk, hanem azért, mert nyilvánvalóan be kellett várni minden olyan kodifikált ágazati részt, amelyet aztán összegyűrva tudunk az Országgyűlés elé terjeszteni. Egy kicsit elősegítendő a valóban száz szakasznál több pontból álló törvényjavaslatnak az áttekinthetőségét, néhány mondatot mondanék majdnem minden törvényjavaslatról.

Külön szeretném kezelni a törvényjavaslatnak azt a részét, amelyet a Magyar egyszerűsítési program indukált az adminisztratív terhek csökkentése kapcsán. A törvényjavaslatnak azok a részei, amelyek ezzel érintettek, az az illetéktörvény módosítása, a tulajdoni lap igazgatási szolgáltatási díjára vonatkozó törvény, illetve az ingatlan-nyilvántartási törvény.

Olyan részek vannak ebben, mint például a nyilvántartásban szereplő belső egyházi jogi személy, illetve a nyilvántartásba nem vett belső egyházi jogi személy között van egy szabályzási hézag, lényegében egy koherenciazavar, hiszen a nyilvántartásba nem vett egyházi jogi személyeknél egyszerűen nem foglalkozik az ingatlan-nyilvántartási törvény sem és a díjtörvény sem az általuk benyújtandó okiratoknak az ingatlan-nyilvántartási feldolgozásáról, ezt a szabályt értelemszerűen mielőbb orvosolni kell.

Kifejezetten a Magyar-programmal összefüggésben az épületfeltüntetési eljárásoknál különböző könnyítéseket tartalmaz a törvényjavaslat. Egyet emelnék ki. Egy most hatályos jogszabály szerint az épületfeltüntetési eljárás során három hatósági cselekményt kell az adott ügyfélnek lefolytatnia. Az egyiket az építési hatóságnál és kettőt kell a földhivatalnál. A két földhivatali eljárást kívánjuk egybetolni – nyilván az ügyfél ilyen szándéka esetén –, ami azt jelentené, hogy egyszerre megfizeti majd az igazgatási szolgáltatási díjat, és a hatóság értelemszerűen az építési hatósággal kommunikálva, automatikusan, ha szabad ilyet mondani, le fogja folytatni az eljárást, hiszen a díj már megfizetésre került. Illetve abban a nem várt esetben, amikor az építési hatóság nem adja meg a hozzájárulást, akkor természetesen a feleslegesen befizetett igazgatási szolgáltatási díjat vissza fogja kapni az ügyfél.

Egyre nagyobb az igény a külföldön dolgozó magyar állampolgárok részéről, hogy kapjanak egy olyan hatósági bizonyítványt, amelyben arról tudnak nyilatkozni külföldön, hogy Magyarországon nincs ingatlan tulajdonuk. Ennek a lehetőségét megteremti a

Földmérési és Távérzékelési Intézethez címezve mind a díjtörvény, mind az ingatlan-nyilvántartási törvény. Azért a FÖMI van címezve, hiszen nyilván a bizottság tagjai tudják, hogy 121 körzeti földhivatal működik Magyarországon, és minden földhivatal csak az illetékességi területére tudna egy ilyen nyilatkozatot kiadni, ergo, 121 helyre kellene menni az állampolgároknak. Nyilván sokkal egyszerűbb és ügyfélbarátabb megoldás, hogy ezt egy helyen a FÖMI-nél megtehetik. Ennek az igazgatási szolgáltatási díja kerül meghatározásra, illetve van egy soron kívüli eljárási lehetőség tízezer forintért.

Szintén egy – jelenleg is már törvénybe iktatott – rendelkezés, hogy a lakcímadatokban történő változás átvezetésekor kommunikál egymással a személyi és lakcímnnyilvántartó rendszer és az ingatlan-nyilvántartási rendszer. Ugyanakkor, ha belegondolnak abba a nagyon egyszerű, abszolút hétköznapi példába, mikor egy ügyfél, egy állampolgár vásárol egy ingatlant, értelemszerűen, amikor ennek a tulajdonjogát be akarja jegyeztetni a földhivatalba, akkor az ő lakcíme még nem a megvásárolandó ingatlanban szerepel, hanem egy előző lakcímnél van bejelentve, és ezt kellene. Tehát hiába kérdezi le lényegében az ingatlan tulajdonjogának a bejegyzésekor a földhivatal a személyi adat- és lakcímnnyilvántartót, ott is az a lakcím fog szerepelni, nincs még átvezetve. Ezt a problémát próbáljuk azzal orvosolni, hogy az ügyfél nyilatkozhat arról, amikor beadja majd az új ingatlanának a tulajdonjog bejegyzési papírjait, hogy ő ide be is szeretne állandó lakcímre jelentkezni. Ennek érdekében nyilván felkeresi a szükséges hatóságot, és így, ha ez megvan, akkor a tulajdonjog bejegyzéstől számított 30. és 60. nap között lekérdezi az ingatlan-nyilvántartás újra a személyi lakcímnnyilvántartóba, és ha tényleg azt látja, hogy át van vezetve a lakcím, akkor természetesen az ingatlan-nyilvántartásba is ez az adat kerül már be. Azt gondolom, hogy nem kell különösebben hangsúlyozni, hogy mind a közhitelességét, mind pedig egyáltalán a használhatóságát az ingatlan-nyilvántartásnak nagyban elősegíti az, ha abban olyan adatokat tüntetünk fel, amelyek életszerűek. *(Megérkezik az ülésre Varga Géza.)*

Vannak a zsebszerződések elleni fellépés folytán előállt módosítási javaslatok szintén az ingatlan-nyilvántartási törvényben. A legfontosabb, amit szeretnék ez ügyben kihangsúlyozni, hogy lesz egy felhatalmazó rendelkezés, amely lehetőséget ad arra – most egyszerűen mondom, jelen tudásunk szerint – a vidékfejlesztési miniszternek, aki ugye szakmailag irányítja az ingatlan-nyilvántartást, hogy adatlekérdezést kérjen személyi azonosító alapján. Erre jelenleg a jelenlegi ingatlan-nyilvántartás szerint csak nagyon minősített esetekben van lehetőség, nyilván nyomozó hatóság és egyéb szervek kérhetnek ilyen típusú lekérdezést. Ha a törvényjavaslat a benyújtott formában elfogadásra kerül, akkor erre lehetősége lesz a vidékfejlesztési miniszternek is, és természetesen az így beérkező adatokat egyébként továbbítani fogja a megfelelő hatósághoz annak érdekében, hogy egy vélt vagy valós visszaélést az adott nyomozó hatóság felderítsen.

És egy koherenciazavart is próbálunk orvosolni. Az ügyészségről szóló törvény, illetve az ingatlan-nyilvántartási törvénynek a koherenciazavarát, amely azt jelentené, hogy jelen pillanatban az ingatlan hatóság nem tudja egy nyilvánvalóan törvénytörő, de az okirati elveknek teljes mértékben megfelelő bejegyzést saját eljárásában törölni, merthogy erre nincs meg a lehetősége, miközben az ügyészségi felhívás vagy felszólalás erre egyébként lehetőséget adna. Ezt a koherenciazavart próbáljuk megoldani vagy orvosolni azzal, hogy az ingatlan-nyilvántartási törvényben kifejezetten deklaráljuk ezt a lehetőséget, hogy ebben az esetben az ingatlanügyi hatóság eljárjon.

Tehát ezek lettek volna most nagyon szűken mérten ennek a három törvényjavaslatnak az indokolása. Említeném még a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló törvény módosítását. Ugye, ez a törvény – a 2011. évi 201-es törvény módosította – egyetlenegy dologról nem rendelkezik, a folyamatban lévő ügyekről, tehát amelyek már korábban megkezdődtek, nyilván az átmeneti szabályokat igazítja hozzá a jelenlegi törvényjavaslat ehhez.

A termőföld törvény módosítása szintén a zsebszerződések elleni küzdelem jegyében született. A haszonélvezeti jog szerződéssel történő alapításának a szándékát kívánjuk korlátozni, magyarul szólva a haszonélvezeti jogot nem lehet alapítani termőföldre, kivéve a közeli hozzátartozók kapcsán; illetve a már megállapított haszonélvezeti jogoknál pedig a törvény elfogadása esetén annak hatálybalépésétől számítottan mind a határozatlan, mind a határozott idejű, de még le nem járt haszonélvezeti szerződésekre 20 évben maximálná a törvényalkotó a szabályozást. Nyilván összhangban azzal, hogy földhaszonbérleti szerződést is csak 20 évre lehet Magyarországon kötni, tehát semmi nem indokolja azt, hogy ennél hosszabb ideig lehessen haszonélvezeti jogot alapítani. Azt gondolom, hogy a bizottság tagjai előtt nem nagyon kell ecsetelnem azt, hogy ez milyen visszaélésekre adott módot, illetve ad módot, szeretnénk ezeket a lehetőségeket bezárni.

Egy másik ilyen kiskapu a haszonbérleti szerződéseknél. A jelenleg hatályos szabályozás szerint, ha csak a haszonbérleti szerződés időtartamában, illetve a haszonbér mértékében van eltérés, akkor azt nem kell kifüggeszteni, hanem lényegében a haszonbérbe vevő és a haszonbérbe adó ezt, mondhatjuk, hogy a négy fal között megbeszéli.

Ez szintén lehetőséget ad arra, hogy az előhaszonbérleti jogosultakat lényegében kizárja a lehetőségből. Kifejezetten olyan feltétellel kerül kifüggesztésre a haszonbérleti kondíció, ami minden előhaszonbérleti jogosult számára elriasztó lehet. Ez alapján megkötetik a szerződés, majd kihasználva azt a lehetőséget, hogy ha csak az időtartamban és a haszonbérben van módosítás, akkor akár már másnap sajnos, ezt a szerződést módosítják. Tehát miután ez egy gyakran használt lehetőség, ezért azt gondoljuk, hogy ennek a bezárása szintén, ha már eddig nem történt meg, akkor most mindenképpen indokolt.

A vízgazdálkodásról szóló törvényről néhány mondat. Szintén közismertek, hogy a szélsőséges hidrológiai helyzetek - aszály, árvíz, belvíz - egyre sűrűbben érintenek bennünket és valószínűleg fognak is érinteni bennünket. Mindehhez társul a mezőgazdasági vízszolgáltatásnak egy meglehetősen liberális kezelése, ami lényegében azt jelenti, hogy minden mezőgazdasági vízszolgáltató annyiért adja a vizet, amennyiért nem szégyelli, már elnézést a kifejezésért. Ezen a nagyon-nagyon liberális szabályozáson kívánunk egy nagyon kicsit zárni, amely annyit jelent, hogy keretek közé szeretnénk szorítani, illetve megfelelő módozatok, illetve figyelembe veendő szempontrendszer közé szeretnénk ezt az árképzést szorítani. Nyilván egy kormányrendeleti felhatalmazás szerepel ennek a részletszabályainak a kidolgozására, és a keretjellegét meg a törvényi meghatározottságát pedig itt, a Vgt.-ben kellene lefektetni.

Két fő eleme lenne az így megállapítandó vízdíjnak. Lenne egy rendelkezésre állást biztosító alapdíj, és lenne magával a felhasznált vízmennyiséggel arányban álló díj, és a terveink szerint egy-egy ilyen vízszolgáltatási díjat csak egy időre lehetne megállapítani, hiszen sok esetben összehasonlíthatatlan két egymást követő gazdasági év is, nemhogy még ennél hosszabb periódusra lehetne egy-egy ilyen díjmegállapítást jogszabályba iktatni.

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény. Két oka van annak, hogy ez a módosítás is belekerült ebbe a törvénycsomagba. Az egyik, hogy a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló új uniós irányelvnek a rendelkezéseit 2013. január 1-jétől át kell ültetni. Ez megtörténik, egyébként azzal, hogy a sok esetben még mindig sokkal szigorúbb nemzeti szabályozást ezen a területen az ország megtartja és megtarthatja, míg egy másik része a törvényjavaslatnak a veszélyes állatok tartására vonatkozó szabályozásnak az új alapokra való helyezése.

Itt lényegében három kategóriát kíván létrehozni a jogalkotó: a különösen veszélyes állatok tartására egy szigorúbb szabályozást, az elővigyázatosságot igénylő állatok tartására pedig egy könnyített szabályozást szeretnénk, és nyilván a harmadik kategória a középső kategória, ami nagyjából lefedné egyébként a mostani általános szabályt.

Amire szeretném felhívni a tisztelt bizottság tagjainak a figyelmét, hogy a veszélyes állatokra vonatkozó szabályozásba az ebekre vonatkozó nem tartozik bele, hiszen azt önálló jogszabállyal éppen az idei évben rendeztük.

A vízi társulatokról szóló törvénynél a tagok társulati hozzájárulását az Országgyűlés 2010 nyarán eltörölte. Ugyanakkor nagyon sok jelzést kaptunk mind 2011-ben, mind 2012-ben arra vonatkozóan, hogy a küldöttgyűlések különböző tagdíjfizetési vagy befizetési kötelezettséget írtak elő a társulati tagok részére, amely nyilvánvalóan abból a szempontból teljesen rendben van, hogy az alapszabályuk szerint ők ezt megtehették, ugyanakkor azt gondoljuk, hogy a jogbiztonság, illetve a tagok biztonsága érdekében ez nem elég, hogy küldöttgyűlési jogkörben egy ilyen fajsúlyú döntés megszülethessen. Tehát közgyűlési hatáskörben szeretnénk ezt csak lehetővé tenni, és ott is minősített többséggel, tehát kétharmados szavazataránnyal kerüljön sor egy ilyen, mondom: a vízi társulat minden tagját kötelezően érintő szabályozásra.

A Nemzeti Földalapról szóló törvény is módosul négy szakaszban. Itt a honvédelmi célra feleslegessé nyilvánított állami ingatlanoknak a minél egyszerűbb és könnyebb, NFA-hatáskörbe történő átvétele, illetve aztán ezt követően ezeknek a meghirdetése az a vezérelv, ami miatt ezt beillesztettük. Több tízezer hektár olyan termőföld van, amely jelenleg az ingatlan-nyilvántartás szerint a kivett állami I-es területnek számít, tehát nincs mezőgazdasági ágazati besorolása, ugyanakkor ezek a termőföldek vagy szó szerint parlagon hevernek, vagy pedig olyan hasznosítás alatt vannak, amelyek a joggal a legkevésbé egyeztethetők össze. Ezért próbál a kormány ez ügyben lépéseket tenni, hogy azok az egyébként a honvédelmi miniszter által ilyené minősített termőföldek, amelyek valóban honvédelmi célra már feleslegessé nyilvánítottak, azok átkerülhessenek a földalaphoz, azzal a kötelezettséggel egyébként, hogy ezeknek sem a vegyvédelmi, sem a tűzszerészeti, sem egyéb mentesítése nem történik meg. Erre a honvédségnek nincs pénze. Tehát ezt a kötelezettséget ilyen értelemben a Nemzeti Földalapkezelő, vagy ha szabad ilyet mondani, akkor a vidékfejlesztési tárca magára veszi azzal, hogy nyilvánvalóan a meghirdetéskor majd lehetőség lesz ennek a kötelezettségnek a továbbhárítására, természetesen a biztonsági intézkedések legmesszebbmenő figyelembevételével a majdani földbérlők irányába.

Módosításra kerül a mezőgazdasági termelést érintő időjárás- és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi törvény. A közel egyéves gyakorlati tapasztalatok felhasználása folytán vált indokolttá a módosítás. Itt csak egyetlen dolgot szeretnék kiemelni: az Európai Bizottság egy határozatában, amely ezzel a törvénnyel van összefüggésben, jelezte, hogy nemcsak a kkv-szektorra, hanem az annál nagyobb volumenű társaságokra is ki kell hogy terjedjen ennek a törvénynek a hatálya. Úgyhogy ezért szükséges törölni a mikro-, kis- és középvállalkozásokra vonatkozó utalást, amely egyébként csak leszűkítette a hatáskörét.

Az úgynevezett hungarikum törvénynek is van egy egyszakaszos módosítása, amely lényegében a hungarikum bizottságba delegálható tagok számát megemeli eggyel. A magyar kulturális örökség külföldön található emlékeinek és értékeinek feltárásában és megőrzésében feladatot kapott a miniszterelnök általános helyettese, és indokoltnak tartottuk, hogy a hungarikum bizottságba a nemzetpolitikáért felelős miniszter is delegálhasson egy tagot. Ez egy ilyen módosítás.

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény a háromdimenziós ingatlan-nyilvántartás kialakításához kapcsolódóan fogalmaz meg elvárásokat. Ezek azonban 2014. január 1-jén lépnek hatályba, ezért az ehhez kapcsolódó ingatlan-nyilvántartási szabályozást sem célszerű hamarabb hatályba léptetni, nincsenek is meg hozzá egyébként a szükséges technikai és műszaki feltételek, tehát ezt a kettő, mondhatni kis belső koherenciát próbálja meg a törvényjavaslat rendezni.

A szakmaközi szervezetekről és az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló törvény. Nem tartalmaz a kérelmek elbírálása a miniszter számára határidő-előírást, ezt kívánjuk most pótolni, illetve a nyerstej-értékesítés kapcsán a szállítási szerződés keretében történik ezeknek a szabályozása. Ugyanakkor a spotügyletek esetén a tejágazatban lehetnek egyszeri adásvételek, és ennek a szabályozását, ennek a lehetőségét teremtjük meg, illetve további pontosításokat tartalmaz a rendelkezés.

Ilyen nagyon távirati stílusban, de körülbelül ezek lennének a fajsúlyosabb részei a törvényjavaslatnak. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót a bizottsági tagoknak, kérdések, hozzászólások.

Göögös Zoltán alelnök úr kezdi.

Kérdések, vélemények

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm. Az előterjesztésből is látszik, hogy azért ez egy elég sokrétű jogszabály-módosítás, 15 törvényt módosítunk. Az örök vita 20 éve, hogy elegáns, vagy nem elegáns a salátatörvény, én nem is ezzel akarok foglalkozni, mert úgyis mindenki alkalmazza, hanem arról, hogy azért ez elég sok mindent tartalmaz ahhoz, hogy szintén nagyjából két nap, ami a rendelkezésünkre állt, elég legyen.

Államtitkár úr sok pozitívumot elmondott erről a törvényről, ez így van, tehát, amiket elmondott pozitív változásokat, ez így van. Nekem azért lenne egy kérdésem. Mi indokolta, hogy a köztestület is lehessen szakmaközi szervezet. *(Közbeszólás: Hol van?)* Benne van. Elmondott mindent, de ezt nem mondta el, hogy az eddigi egyesületi forma mellé berakták a köztestületet. Ugye az emberben mindig bujkál a kisördög, főleg az ilyen típusú kamarai törvény okán, hogy akkor most ez azt jelenti-e, hogy a szakmaközi szervezetek, amit eddig csináltak, az nem jó, és majd a kamarának az osztályai fogják ezt a feladatot ellátni; mert jelenleg egyik olyan terméktanács sem köztestület, és nem is lehet, itt csak a Magyar Agrárkamara a köztestület. Erre azért majd kérnék magyarázatot, hogy ez most miért kellett, kell-e ilyen nekünk, én úgy gondolom, nem biztos, mert az kicsit túlmenne azon a határon, ami a kamara kapcsán van.

Én a kiskapuk bezárását értem, sőt azt mondom, hogy lehet is támogatni. De ez a haszonélvezeti jog, hogy 20 éve múlva lejár, azért az elég aggályos, mert az úgy általában lejár, tehát mindenkinél, keresztanyám 30 éve özvegy, csak úgy mondom. És nem értem, hogy akkor ilyen esetekben is lejár-e, vagy nem, mert a mostanira vonatkozik. Most a haszonélvezeti jogot elég sok ember alapított, vagy úgy, hogy így keletkezett, vagy pedig szerződéssel, ebben valami különbséget kell tenni, hogy az alapítás minősége kapcsán.

A honvédségi területek ügye az rendezendő és azt gondolom, hogy helyes az irány. Egy probléma volt eddig is. A vita nem abban volt, hogy most ezt átadja a honvédség, hanem, hogy ki fizeti a révést. Na most, miután én nem látom, hogy ettől a Vidékfejlesztési Minisztériumnak több pénze lenne, ez ugyanúgy állni fog, mint eddig; mert eddig sem az volt a baj, hogy nem a honvédségnek kellett a lőszermentesítést megcsinálni, csak nem volt rá pénze, most úgy tűnik, hogy majd ezt a költséget a Vidékfejlesztési Minisztérium állja, iszonyatos nagy pénzről van szó, szeretném jelezni és igen nagy területről.

Én ezeket találtam olyannak, ami alapvetően problémás, meg azt mondom, hogy igazából érdemben átnézni se lehetett ennyi idő alatt ezt a jogszabály-tervezetet, tehát ezt ebben a formájában biztos, hogy nem fogjuk így támogatni, kell ennek még idő, hogy kiforrja magát. Most én nem bonyolódok bele a továbbiakban. Annyi, hogy megszűnik az agrárjelentés mondjuk, ami énszerintem nem kellene; most az, hogy ez a törvény milyen módon kerüljön be vagy hogyan, ez egy olyan szakmai anyag, hiszen pont most benyújtásra is került, mert megszünteti azt a törvényi kötelezettséget, ami ezt előírja, én nem gondolom,

hogyan kellene. És a másik, hogy legalább beismeri a jogalkotó, hogy a vízi társulatokkal nagyon elbántak, na most az a módosítás nyilván abba az irányba hat. Mi értjük, hogy a közgyűlés ezt emeli, de azért ebben a mondásban az is benne van, hogy azért úgy nem lehet egy rendszert megoldani, hogy választási ígéretként bejelentem, hogy eltörölöm a hozzájárulást és majd azt állami finanszírozásban odaadom, és egy év után állami finanszírozásból nem adom oda, ez azért eléggé izgalmassá teszi.

A vízdíjakkal kapcsolatos érvet nagyjából értem, mondjuk a szabályrendszert én most is ilyennek ismerem. De az, ha ebben lesz valami korlát, hogy ne szabadon emelkedjenek a vízdíjak, ez pozitív. Tehát keveredik ebben a törvényjavaslatban – nyilván miután nagyon sok törvényt érint – egy csomó pozitív elem, tehát ami az adminisztráció csökkentése az tényleg benne van, és vannak benne olyan ügyek, amire azért szeretnék én választ kapni, a kamara különösen izgat engem, hogy miért lett ez ilyen fontos, hogy a köztisztviselők is lehessen szakmaközi szervezet.

ELNÖK: Magyar Zoltán.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Összességében több a pozitív a javaslatban, mint a negatív, így mi támogatni fogjuk az általános vitára való alkalmasságot is, nyilván majd a parlamentben elmondjuk a negatív dolgokról is a véleményünket.

Valóban a benyújtással van itt a legnagyobb problémánk. Értem én, hogy jó pár módosításnak már január 1-től hatályba kell lépni, és egyébként azoknak javarésze olyan, amit támogatni is tudunk, de akkor is sokkal szerencsésebb lett volna, ha megismerhetjük ezt a koncepciót korábban, akár csak azt a részét, ami már legalább elviekben kész volt. És hasonlóan mondjuk a földforgalmi törvényhez, aminek azért az alapjait már nyáron megismerhettük, valamilyen módon azért úgy gondolom, hogy illő lett volna ezzel is több időt foglalkoznunk, így egy elég rövid idő volt, gyakorlatilag ez a hétvége állt rendelkezésünkre. De összességében azt kell róla mondanom, hogy tényleg több benne az a javaslat, amit tudunk támogatni, és akkor majd az észrevételeinket pedig a Házban. Köszönöm.

ELNÖK: További hozzászóló van-e?

Jakab István, majd Obreczán Ferenc.

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Meggyőződésem, hogy ez a törvényjavaslat valóban több olyan kérdésben, több olyan vitaponton rendet teremt, amit igen régóta vártunk, hogy bekövetkezzen. Igaz, hogy aránylag kevés idő állt rendelkezésre, de meggyőződésem, hogy valamennyien ismertük ezeket a problémákat, ezért is kezdeményeztük a legtöbb módosítást.

Én tisztelettel arra hívnám fel a figyelmet, egyetlen dolog miatt kértem szót, és ebben nyilván módosítót is szeretnék majd benyújtani, ez a vízgazdálkodási társulatokkal összefüggő kérdés, ezt az anomáliát, ami ma zajlik, ezt valóban rendeznünk kell. Én nagyon örülök, hogy ez a tervezetben szerepel, és további pontosítást szeretnék majd ebben a kérdésben azzal együtt, hogy a vízdíjakat nyilván szabályozni kell. Nagyon fontos, hogy ez az öntözés minél nagyobb területre terjedjen ki, hogy tudjuk biztosítani az öntözővizet, hisz ez ágazati, illetve nemzetgazdasági érdek is; ugyanakkor fontos, hogy csak azért kérhessen bármilyen szervezet pénzt, főleg bármilyen szervezet azért kérhessen pénzt, díjat, amiért munkát végzett. Ebben a szellemben biztos vagyok benne, hogy tudunk jobbító módosítót benyújtani, mert a társulatok ügyét mindenképpen napirendre kell venni, hogy az az állapot

szűnjön meg, hogy a gazdákkal most már nem társulati hozzájárulásként, hanem egyéb jogcímen fizettetnek, holott munkavégzés, szolgáltatás nem történik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Obreczán Ferenc.

OBRE CZÁN FERENC (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy Jakab István elnök úr is elmondta, képviselőtársam, a vízi társulatokkal kapcsolatban valóban szinte naponta érkeztek telefonok, érkeztek a felszólító leveleknek a fénymásolatai. A lényeg az, hogy a 2010. évi XC. törvény 38. és 39. §-a eltörölte a vízi társulati hozzájárulást; ugyanakkor 2011-ben a 2451-es törvényjavaslat 15. §-a, amely a XXII. törvényben testesült meg, beemelt egy mondatot, amely alapján a vízi társulatok a hozzájárulást különféle módon beszedhetik. Ez érdekessége ennek a törvényjavaslatnak, hogy ezt a Mezőgazdasági bizottság nem tárgyalta, nem is került be a Mezőgazdasági bizottság elé, hanem a Fenntartható fejlődés bizottsága tárgyalta, és az alapján került be ez az egy mondat, ez a bizonyos konfliktusos mondat: egyéb támogatások jellegének és mértékének a meghatározása. Erre hivatkozva küldik ki a társulatok a felszólító leveleket azokról a településekről, illetve azokról a víztársulatokról, ahol a tagok megszavazták.

Amit üdvözlök jelen pillanatban a törvénytervezetben, ez pedig az, hogy a közgyűlés hatáskörébe utalja a tagok fizetési kötelezettsége mértékének és a felhasználás meghatározásának a dolgát. Több társulatnak az alapszabályát is áttanulmányoztam és például kiemelve csak egyet, Hatvan és térségében - Apc, Boldog, Heréd, Lőrinci, Nagykökényes, Petőfibánya, Zagyvaszántó, Mátraszentimre, Verseg - négy fő küldött van, és próbáltam érdeklődni a küldöttek után, hogy hogyan kerültek, mint kerültek ezek a küldöttek megválasztásra, jelen pillanatban nem kaptam megfelelő választ.

Annál is inkább úgy érzem, hogy a 2012. évben nehéz helyzetben lévő gazdák irányába ennek a sarcnak a kivetését - ha szabad ezt a kifejezést használni - pofátlanságnak tartom, tekintettel arra, hogy a gazdák amúgy is nehéz helyzetben vannak. A törvényjavaslat pontjaival egyetértünk, a gondot az jelenti, hogy 2012-ben a gazdálkodók nem tudják, hogy mit tegyenek a hozzájárulás megfizetésével kapcsolatban. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Farkas Sándor!

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Engem is ez a vízi társulatos kérdés készítetett arra, hogy szót kérjek, már csak azért is, mert hosszú évek óta figyelem ezt a környezetet, ezt a szervezeti felépítést, amit vízi társulatnak hívunk. Bizony-bizony, én arra az álláspontra jutottam, hogy ma az ellenszenv, hozzáteszem: nem kért fel egyetlen vízi társulat sem, tehát semmi közöm egyikhez sem, ezt előre szeretném mondani, nekem az a véleményem, hogy eljutottunk egy olyan pontra, amikor talán a fürdővízzel a gyereket is ki fogjuk önteni.

Én legalábbis ezt tapasztalom, mert azok a korábbi negatív jelzők, nem akarok ezekre kitérni, hogy ki, hová ment, miért ment, hogy ment, utazott, stb., régen túl vagyok ezen, szerintem az jelentős részben megváltozott Magyarországon. Most még mindig annak a szellemében próbáljuk itt a vízi társulatokon elverni a port mindenáron. Természetesen egy új, azt merem mondani, hogy részben szabályozatlan és a régi szabályok szerint működő rendszert megfelelő törvényi háttérrel, törvényi módosítással köteleességünk, hogy szabályozzuk és úgymond a jó útra tereljük.

Akkor, amikor ezen a nyáron, ebben a rendkívül száraz időben a vízi társulatok, amelyek öntözéses szolgáltatásban is érdekelték voltak, természetesen nem tudtak mást csinálni, mint azokról a termelőktől valamilyen díjat beszedjenek, akik öntözni kívántak, mit

tudtak tenni? Mást nem, mint önkéntes alapon megkérték a termelőket, hogy valamivel járuljatok már hozzá, mert azok a költségek, amelyek az alapidj és változó vízdíj, mert ez eddig is így volt, nem is értem a módosítás jellegét, mert ettől szerintem semmi nem fog megváltozni vagy komolyan nem fog megváltozni, kérték ezt a díjat, hogy járuljon hozzá az a termelő, aki öntözni kíván és van erre lehetősége.

Úgy gondolom, hogy a józan ész ott megteremtette a jó megoldást, márpedig hozzájárultak. Az, hogy kire vetették ki és kire nem, az egy más kategória, abban én nem kívánok vitatkozni, ha úgy vetettek ki személyekre, vagy úgy írtak felszólító levelet, amelyhez nem volt meg a jogalapjuk, én is teljes mértékben elítélem, tehát szó sincs erről. De azt azért még egyszer szeretném elmondani, hogy nem szerencsés az, hogy ha teljesen egy kaptafára akarunk mindent húzni, és most minden olyan szervezetet, ami úgy kezdődik, hogy vízi társulat, azt mind negatív értelemben, negatív jelzővel jelezzük és megpróbáljuk elverni rajtuk a port.

Úgy gondolom, hogy nagyobb körültekintésre és nagyobb fegyelemre lenne szükség a törvényalkotónak is ebben az esetben, odafigyelni ezekre a jelenségekre, holott még egyszer mondom, természetesen ebben számtalan negatív jelző volt a korábbi években, illetve jelentős részben még van, ahol ma is maradt, amit nem vitatok.

Azt gondolom, hogy ezt el kellett mondanom, azoknak a védelmében, akik még egyszer mondom, nem kértek fel, de mégis megpróbáltak normálisan ebben a rendkívül aszályos időszakban öntözni, mert egyetlenegy olyan döntés nem született, bocsánat a kifejezésért, önkritikusan mondom, ami ebben az évben úgymond hathatós segítséget adott volna azoknak, akik öntözni akartak, vagy lehetőségük volt és öntözhetek is. Mert én, mint egy öntöző területet irányító gazdaságnak a vezetője, ilyen nem kaptam, csak fizetési felszólításokat meg számlákat, aminek természetesen jelentős részben volt alapja is.

Tehát ezért mondom, hogy ezen gondolkodni kellene, és úgy gondolom, hogy tényleg el kell választani, és én is azon vagyok, hogy vissza kell juttatni a vízi társulatoknak a felügyeleti jogkörét, az egész öntözési rendszert szerintem a Vidékfejlesztési Minisztériumhoz, amelynek ott van a helye, nem máshol van a helye. Az megint más, hogy a vízügyi rendszerek, Jakab elnök úrral itt a katasztrófavédelemről beszéltünk, nyugodtan maradhatnak a BM-nél, de én azt gondolom, hogy az öntözéses gazdálkodásnak a szabályozó keretét és felügyeletét tartsuk meg hosszú távon a minisztériumnál, ott van ennek a helye, és úgy gondolom, hogy megfelelő szakmai háttérrel ez irányíthatóvá is fog válni.

Természetesen számtalan kérdést rendezni kell, a mai kor és a mai tulajdonosi, illetve a leendő földtörvény utáni tulajdonosi viszonyoknál teljesen új helyzetet fog teremteni. Ezt majd kíváncsian várjuk, gondolom azt, amit már korábban is említettem, erről már szoltam, ahol komoly fejlesztések voltak és a földtulajdon és az ilyen jellegű beruházásoknak a kifutása és működtetése hogyan fog majd történni.

Ez egy újabb gondolatkört ébresztett, de nem kívánom a bizottságot most ezzel untatni, de azt gondolom, hogy ezek olyan kérdések lesznek, amikor vissza kell jönni szintén ezzel a törvénnyel, és végre egy hathatós vízgazdálkodásról szóló törvényt kell alkotnunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Röviden én is hozzá szeretnék szólni. Átadom az elnöklést alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését Gőgös Zoltán, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. Megkapva a szót, azt szeretném jelezni, hogy úgy tűnik, hogy a vízügy nincs megoldva. Azt kérném a kormány jelen lévő képviselőitől, hogy a most érintett szakaszokat olyanformán módosítsuk, hogy nagyobb bajt ne csináljunk először is, mint amilyen rendezetlen állapot most van, és próbáljunk meg felkészülni arra az időszakra, amit

én merek remélni, hogy bekövetkezik, hogy teljes komplex rendszerében átalakítani és helyre tenni a vízügy kérdését. Azokkal az anomáliákkal, amelyekre Farkas Sándor is utalt, hogy a működőképesség szempontjából, aztán a beruházás, aztán a tulajdonlás, aztán a működtetés, az államivagyon-kezelés szempontjából nagyon sok rendszere van. De ha jól emlékszem, néhány hónappal ezelőtt kormánydöntés született, hogy a minisztérium keretében egy vízügyi koordinációs csoport alakult meg, pontosan ennek a nagyon komplex rendszernek a teljes átvizsgálására. Tehát nekem az a javaslatom, hogy amíg ez a remélem, nagy változást eredményező jogalkotás nem történik meg, addig a mostani módosításokat a finomítás irányába vigyük el, további bonyodalmat ne okozzunk és hallgassuk meg tényleg a terepről érkezők véleményét, hogy esetlegesen milyen módosítást lehet tenni.

A vízügytől eltérő, de a törvény által tartalmazott területre azért hadd térjek ki, legalább három területre megerősítő szándékkal, hogy na, ezt már régóta vártuk. Az egyik az a kérdéskör, ami a haszonélvezeti jog kérdéskörét feszegeti. Tudjuk jól, hogy a benyújtott és most is tárgyalás alatt lévő földtörvény esetlegesen kihat majd a külföldiek termőföldvásárlásának a lehetőségére is, elvi lehetőségére, de tudjuk, hogy néhányan nem vásárlással, hanem haszonélvezettel operálva próbáltak hosszú távú kvázi tulajdont szerezni.

Azt gondolom, hogy a benyújtott javaslat egyértelműen tisztázza, hogy a haszonélvezeti jog annál a húszéves időtartamnál nem lehet hosszabb, mint ami a bérleti időszak, ha most párhuzamot szeretnék vonni. Tehát le fog járni normális időn belül ez a haszonélvezeti jog, és természetesen az egyenes ági rokonoknál ez másképp adódik.

Ugyanúgy én nagyon fontosnak tartom, hogy az ingatlan-nyilvántartásban a külföldi diplomácián keresztül lehessen különféle nyilatkozatokat megtenni magyar állampolgárok részéről is. Ez nagyon praktikus és végre örömeinkre szolgál, hogy a kormány által is észrevett eljárási lehetőség a magyar állampolgárokat megsegítve, akik külföldön tartózkodnak.

Ugyanúgy azt gondolom, hogy egy régóta vitatott kérdés, hogy a létező haszonbérleti szerződésekkel kapcsolatosan mind az árban, mind pedig a haszonbérlet időtartamára spekulatív módon avatkoztak be, kihasználva többek között azt a lehetőséget, hogy a módosítási szerződést nem kell kifüggeszteni. Tehát egész egyedi megoldásokat is tudtak úgymond a bérlők és a bérbeadók találni, hogy – nyugodtan mondjam – kijátsszák azt a kifüggesztési kötelmet, amelyben esetleg a jogosultsági sorrend szempontjából érintett gazdálkodók esetlegesen más pozícióba kerülhettek volna, ha az ajánlatot ők meglátták volna. Itt említésre került, hogy direkt nagyon magas bérleti árat függesztettek ki, hogy elriasszák a jogosultsági sorrendben előrébb állót a bérleti lehetőségtől, aztán majd a szerződés megkötése után 5 napon belül máris módosították a bérleti díjat az alacsonyabb, a reális, a piaci szintre, amiből természetesen már kizárásra került az ekkor már esetlegesen érintett szomszédos vagy sorrendiségben előbb álló gazdálkodó. Tehát én úgy érzem, hogy ezek és még további megnyitott szakaszok olyan – a mezőgazdaságban feszültséget hozó – kérdéseket tisztáz és egyszerűsít, amelyeket a gyakorló gazdálkodók már régóta jeleztek a kormányzatnak, és hála istennek most összefűzésre kerültek ezek a kérdéskörök.

A vízügyben pedig rendezetlen a helyzet, ezt mindannyian érezzük. A gazdálkodóként megkapott felszólító leveleket szinte képviselőként is többször el kell olvasni, hogy mit tetszettek ideírni, egyszer eltöröltük a vízdíjat. De olyan szövegfordulatokkal értesítik ki a gazdálkodók, hogy aki nem jogképes és nem jártas a jogi formulákban, tényleg azt érezheti, hogy akkor itt megint kötelezettsége van valamire, és fenyegetettséget lát, ha nem fizeti be a díjakat; és ez mellett a társulások meg nem nagyon működnek, tehát ők meg a nemlétezés határát érzik eközben, a vízi társulatokra utalok. Tehát ebben a kérdéskörben a mezőgazdaság tartós működése érdekében hamarosan egyértelmű válaszokat kell adnunk.

Minden biztonnal támogatni fogjuk az előterjesztést a magunk részéről. Köszönöm.
Obreczán Ferenc, majd utána Sáringner-Kenyeres Tamás.

OBRECZÁN FERENC (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Csupán csak a pontosítás kedvéért mondom, én nem mondtam azt, hogy nincsenek jól működő vízi társulatok, de azért a vízi társulatok egyik részénél a küldöttek nem szavazták meg a hozzájárulást, míg vannak olyanok társulatok, akiknél megszavazták, tehát én úgy érzem, hogy nincs egyenlő esély.

A másik dolog. A kötelező jellegű hozzájárulásnak a megfizetése. Hadd idézzek egy utolsó mondatot, amit személy szerint én is megkaptam: „a határidőre be nem fizetett hozzájárulás esetén kénytelenek leszünk ön, önök ellen behajtási eljárást indítani. Ennek további költségei: illeték, eljárás, ügyvédi munkadíj, végrehajtási költségek, postai díjak is az adóst terhelik. Ezt a többletkiadást szeretnénk jelen levelemmel elkerülni”. Tehát lényegileg erről van szó, valami megoldást kell a vízi társulatok ügyében hoznunk. Ez egy kicsi elmozdulást jelent, de a későbbiekben végig kell gondolni az egészet.

És még egy dolog. Ahol én lakom, két vízi társulat vetekszik a területekért: a Galgavölgyi és a Zagyvavölgyi víztársulat, mind a kettőtől kaptam felszólító levelet 2006-tól visszamenőleges időszakra. Az egyiknek befizettem, míg a másik továbbra is kéri, de ezekkel a részletekkel nem akarom az időt húzni. Tehát szükség van egy új törvénynek a létrehozására, ez egy elmozdulást jelent jelen pillanatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Sáringer-Kenyeres Tamás.

SÁRINGER-KENYERES TAMÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Csak nagyon röviden, a kormány képviselőjének mondanám. Említették, hogy gyorsan történik az előterjesztés, amivel én maximálisan egyetértek, hiszen olyan problémákat próbál megoldani, amiket sürgősen rendezni kell.

Obreczán képviselőtársamhoz szeretnék csak annyit hozzátenni pluszba, hogy teljesen igaza van, rengeteg ilyen megkeresést kapok én is a zalai térségbe, tehát az ország másik végéből. Elsősorban az a kifogásuk, hogy jogszerűen történnek ezek a döntéshozatalok a küldöttek gyűlése során. De úgy történik, hogy ha nem jelenik meg 50 százalék, akkor összehívjuk 1 óra múlva, ez teljesen szabályos, de akkor már 3 ember is eldöntheti azt, hogy mi legyen ez az összeg, és ebben tudjuk – aki köztestületben jártas, az tudja –, hogy lehet egy kicsit variálni is, ha bizonyos döntéseket nem akar az ember annyira nyilvánosan vagy a többség által elfogadottá tenni. Tehát jön ilyen visszajelzés, próbáljuk meg rendezni, amennyiben mód és lehetőség van rá.

Ennyit szerettem volna mondani, és a KDNP részéről mi támogatni fogjuk természetesen.

ELNÖK: Van-e további kérdés? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, megadom a szót az előterjesztőknek, esetleg reflektáljanak az elhangzottakra.

Dr. Simon Attila István helyettes államtitkár (VM) viszonzóválasza

DR. SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr.

Gógös alelnök úrnak szeretném jelezni, sőt megnyugtatóan mondanám, hogy a Magyar Agrárkamara nem felel meg a szakmaközi szervezet kritériumainak, ezt kifejezetten a törvény tiltja meg, ugye beleírtuk, hogy ágazati érdeket nem képviselhet. Tehát a köztestületek beépítése a szakmaközi törvénybe az nem miattuk van, hanem pont az előző napirendi ponttal kapcsolatosan a Hegyközségek Nemzeti Tanácsával, ugyanis a HNT működik köztestületi formában.

A haszonélvezeti jogra vonatkozóan is tudok, azt gondolom megnyugtató választ adni, csak és kizárólag a szerződésen alapuló haszonélvezeti jogot kívánjuk szabályozni, tehát természetesen a törvényen alapulót nem firtatja a törvényjavaslat.

Honvédelmi területeknél valóban nincsen a Vidékfejlesztési Minisztériumnak sem és az NFA-nak sem pluszpénze a mentesítésre, de én kifejezetten utaltam arra, hogy ez a mentesítési kötelezettség áthárításra kerül a majdani földhasználóra. Tehát ő úgy vállalja el – természetesen nem zsákbamacskát árulva –, hogy lesz egy HNS tanúsítvány arról, hogy azon az adott területen milyen típusú szennyeződés van, milyen mértékű, és azt körülbelül milyen mértékben lehet mentesíteni, és az, aki ezt haszonbérbe akarja venni, eldönti, hogy ezekkel a feltételekkel kívánja-e ezt vállalni, vagy nem kívánja vállalni.

Az agrárjelentés nem szűnik meg, csak az országgyűlési határozati formába fog átalakulni, tehát ez is, azt gondolom, talán egy megnyugtató válasz lehet az alelnök úr részére.

Magyar Zoltán képviselő úr, illetve a kormánypárti képviselő uraknak a támogatását nagyon szépen köszönjük, nagyon jólesik, különösen a Magyar úré.

ELNÖK: Kell ennél több?

DR. SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Ami pedig a vízi társulati részeket illeti. Ezzel kapcsolatosan én annyit szeretnék csak most elmondani, hogy nyilván ez egy a jelenlegi legsürgetőbb és törvényi szinten beépíthetőnek látom, beépíthetőnek gondolt szabályozást tartalmazza a törvényjavaslat. Értelemszerűen minden módosító javaslatot, ami ezt cizellálja, továbbviszi, azt várjuk, és természetesen véleményezni fogjuk, mint kormányzati álláspont.

Ugyanakkor szeretném felhívni – lényegében majdhogy nem csak erről beszélgettünk itt, illetve beszélgettek önök – a tisztelt bizottság tagjainak a figyelmét az 1504/2012-es kormányhatározatra, ez a Magyar Közlöny 152. számában jelent meg körülbelül kéthete, amely azt a címet viseli, hogy „az aszály elleni küzdelemben, valamint a korlátozottan forgalomképes és forgalomképes vízi létesítmények üzemeltetésében való állami felelősségvállalásról”. Ebben a határozatban a belügyminiszter és a vidékfejlesztési miniszter kapott arra felhatalmazást, illetve feladatkitűzést, hogy 2012. december 31-éig egy javaslatot tegyen le a kormány asztalára, amely – most nagyon sarkosan fogalmazva – azt kell, hogy megvizsgálja, hogy egy nemzeti öntözési hivatal milyen módon tud felállításra kerülni. Milyen szervezeti, infrastrukturális, személyi és egyéb kondíciók között, amely nyilvánvalóan az alapját, a bázisát pont az itt többször citált vízi társulatok által működtetett vagy üzemeltetett infrastruktúrára kívánja alapítani.

Annyit kérnék, egy kis türelmet, hogy amíg ez az előterjesztés a két miniszter részéről megtörténik, nyilvánvaló abban a pillanatban, amint ennek törvényalkotási része lesz, az be fog kerülni az Országgyűlés elé a jövő év első felében; ugyanis ennek a hivatalnak – erről is olvashatnak egyébként a feladatkitűzésben – 2013. július 1-jén meg kell, hogy kezdje a működését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bocsánat, itt azért egy kérdésem lenne. Ezen hivatal országos vagy netán régiós lábai is lesznek, megyei kirendeltségei, vagy hogyan értsük ezt? Tudunk erről már valamit?

DR. SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Én most nem árulnék el erről több részletet, egyelőre még csak a feladattűzés van, december 31-éig kell a két tárcának ezt a kormány asztalára letennie. Úgyhogy egy kis türelmet kérnék, elnök úr.

Szavazás az általános vitára való alkalmasságról

ELNÖK: Ha nincs további kérdés, elérkeztünk a szavazáshoz, mégpedig az a kérdésfeltevés, hogy ki az, aki általános vitára alkalmasnak találja a most vitatott egyes

agrártárgyú törvények módosítását. Aki igen, kérem, ezt kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez minden bizonnyal többség, 17 igen. Ki az, aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)* Nincs ilyen. Ki az, aki ellene szavaz? *(Szavazás.)* 2 nem.

Nagy többséggel általános vitára alkalmasnak találtuk.

Javaslatot teszek többségi vélemény elmondására Obreczán Ferenc személyében, és kérdezem, hogy a kisebbségi véleményre lesz-e jelentkező. *(Gógös Zoltán jelentkezik.)* Igen, Gógös Zoltán jelzi. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy a két megjelölt személyt elfogadjuk-e a bizottsági vélemény elmondására. Ha igen, kézfeltartással jelezzék! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

A napirendi pontot lezárva és az egyebeket megkezdve, csak szeretném jelezni, hogy várhatóan csütörtökön kerül sorra az egyes agrártárgyú törvények parlamenti vitája, a most vitatott törvénytervezet vitája. Ezt az alkalmat ragadnánk meg arra, hogy ezen a héten még egyszer ülésezünk, ha már úgyis sokunknak érintettség miatt itt kell lenni parlamenti környezetben. De szeretném jelezni, hogy pontos elfogadott napirendi pont csak 2 óra környékén lesz, amikor a parlament megszavazza, hiszen a rendkívül sok variációból a Házbizottság nem tudott dönteni a napirendi pontok pontos kiosztásában.

Ezért csak 2 óra után, a napirendi pontok ismeretében fogom elrendelni a csütörtöki várható bizottsági ülést. Magyarul: ha netán az egyes agrártárgyú törvények délelőtt kerül sorra, akkor délutánra rendelem el, ha viszont délután kerül sorra, akkor délelőttre rendelem el a bizottsági ülést. Mondom: ez a parlament döntésének függvénye lesz.

Kérdezem, hogy van-e egyebekben bárki másnak valamilyen bejelentenivalója. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor az egyebeket lezárom, és az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 43 perc)

Gógös Zoltán
a bizottság alelnöke

Font Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné és Pavlánszky Éva